

สารบัญรูป

หน้า

รูปที่ 2.1	ขั้นตอนการผลิต A-line ที่มีลักษณะดอกตัวผู้เป็นหมันของทานตะวัน	6
รูปที่ 2.2	ขั้นตอนการผลิต B-line ที่ใช้สำหรับเป็นสายพันธุ์ที่รักษา A-line	7
รูปที่ 3.1	ขั้นตอนการทดสอบยีนไนโป N(msms) ของสายพันธุ์	13
รูปที่ 3.2	ขั้นตอนการสร้าง B-line (maintainer line)	15
รูปที่ 3.3	ผลการย้อมสีละอองเรณูทานตะวันด้วยวิธี Tetrazolium Test	22
รูปที่ 4.1	ผลการทดสอบสายพันธุ์ทานตะวัน 2A (a), 5A (b), 10A (c) โดยใช้เครื่องหมาย โมเลกุล HRG02	29
รูปที่ 4.2	ลักษณะดอกปิดเบี้ยวของ A-line	30
รูปที่ 4.3	ลักษณะดอกตัวผู้เป็นหมันของ A-line ที่ได้จากการผสมข้ามระหว่างต้นที่ดอกตัวผู้ เป็นหมันกับ B-line	31
รูปที่ 4.4	น้ำหนักแห้งของพันธุ์แปซิฟิก 77 เมื่อมีความถี่ของการให้น้ำแตกต่างกัน	34
รูปที่ 4.5	น้ำหนักแห้งของพันธุ์สุรนารี 473 เมื่อมีความถี่ของการให้น้ำแตกต่างกัน	36
รูปที่ 4.6	น้ำหนักแห้งของพันธุ์แปซิฟิก 77 เมื่อมีช่วงเวลาการให้น้ำแตกต่างกัน	38
รูปที่ 4.7	น้ำหนักแห้งของพันธุ์สุรนารี 473 เมื่อมีช่วงเวลาการให้น้ำแตกต่างกัน	39
รูปที่ 4.8	น้ำหนักแห้งต่อต้นของพันธุ์สุรนารี 473 เมื่อมีระยะปลูกแตกต่างกัน	48
รูปที่ 4.9	น้ำหนักแห้งต้นของพันธุ์แปซิฟิก 77 เมื่อใช้วิธีกำจัดวัชพืชต่างกัน	49
รูปที่ 4.10	น้ำหนักแห้งของพันธุ์สุรนารี 473 เมื่อมีการกำจัดวัชพืชแตกต่างกัน	51
รูปที่ 4.11	น้ำหนักแห้งของทานตะวันพันธุ์แปซิฟิก 77 เมื่อมีการให้ปัจจัยการผลิตแตกต่างกัน	56
รูปที่ 4.12	น้ำหนักแห้งของทานตะวันพันธุ์สุรนารี 473 เมื่อมีการให้ปัจจัยการผลิตแตกต่างกัน	58